

Protokoll fört vid enskild föredragning

Social- och miljöavdelningen
Miljöbyrån, S4

Beslutande

Lantråd
Katrín Sjögren

Föredragande

Naturvårdsintendent
Maija Häggblom

Justerat

Omedelbart

.....

.....

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 70

Yttrande till Högsta
förvaltningsdomstolen.
ÅLR 2017/8607
126 S4

Ärendet gäller ett yttrande som Högsta förvaltningsdomstolen har berett Ålands landskapsregering att avge angående ett genmäle till ett tidigare yttrande i detta ärende.

Beslut

Beslöts att ge ett yttrande i enlighet med **bilaga 1, S419E38.**

Dokumentnamn	Nr	Sidnr
YTTRANDE	126 S4	1 (3)

Datum	Dnr
27.6.2019	ÅLR 2017/8607

Högsta Förvaltningsdomstolen
korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Hänvisning

Begäran om yttrande Dnr 0846/1/18
 med anledning av genmäle

Kontaktperson

Maija Häggblom, telefon +358 18 25458
 maija.haggblom@regeringen.ax

Ärende

**YTTRANDE TILL HÖGSTA
FÖRVALTNINGSDOMSTOLEN**

Högsta förvaltningsdomstolen har den 11 juni 2019 berett Ålands landskapsregering möjlighet att avge ett yttrande i ärende HFD Dnr 846/1/18.

I sitt genmäle framhåller markägare och miljöorganisationen Ålands Natur och Miljö r.f. att landskapsregeringen ska ha brutit mot flera § i förvaltningslagen.

De § som främst berörs är följande:

4 §. Rättsprinciperna inom förvaltningen

Yttrande: Landskapsregeringen har i hanteringen av ärendet varit noga med att hantera ärendet likvärdigt som andra motsvarande ärenden i fråga om anhållan om fredning skulle hanteras. Ingen skyldighet finns för landskapsregeringen att genom intrångsersättning eller inköp freda alla områden som föreslås av markägare för fredning. Däremot bedöms olika objekts värde ur naturvårdssynvinkel för att komma fram till den rimliga skyddsnivån som krävs för varje enskilt objekt.

I fråga om det aktuella fallet är bedömningen att den skyddsnivå och de krav för att bevara de aktuella objekten som ska tillämpas utifrån naturvårds- respektive skogsvårdslagstiftningen räcker för de aktuella objekten. Bedömningen är baserad på befintlig information om objekten. Det redan lagstadgade biotopskyddet bedöms vara tillräckligt, alltså stå i proportion till det för de aktuella objekten rimliga skyddsbehovet. Kraven i 4 § i förvaltningslagen har beaktats och uppfyllts i fråga om beslutet den 23.1.2018 Nr 9 S4 i ärende ÅLR 2017/8607.

26 §. Utredningsskyldighet

Yttrande: Vad gäller beslutsunderlag är både MKB-underlaget för kortrutten som hänvisades till samt det av markägarna genom / tillsammans med Ålands Natur och Miljö r.f. framlagda material självklara delar av utredningen samtidigt som de fysiska besöken inte har gjorts specifikt i syfte för att avgöra det aktuella ärendet utan för att på plats närmare klargöra frågor kring MKB-utredningen och för att skaffa en mera konkret uppfattning på plats om förhållandena inom Gripön.

Något nytt och specifikt angående kärrområden ifråga har inte framkommit under de aktuella besöken, således finns inget ytterligare att redovisa än det av bägge parterna redan kända materialet. Att ingen ytterligare utredning bedöms vara nödvändig bör vara rimligt då det redan finns tillräckligt med aktuell information att tillgå. Till frågan om syn eller inspektion återkommer vi senare i detta yttrande.

28 §. Hörande av part

Yttrande: Mot bakgrunden som redovisats ovan bör inte ytterligare höranden behövas då det rimligen inte kan finnas ytterligare aspekter som skulle kunna motivera en annan slutsats än det som framkommer i landskapsregeringens beslut.

I markägarnas och Natur och Miljö r.f.:s genmäle framförs att det i ett samtal under handläggningstiden mellan naturvårdsintendent Maija Häggblom och dåvarande ordförande för Ålands Natur och Miljö r.f., Simon Holmström hade framkommit att infrastrukturavdelningen skulle ha haft synpunkter om nödvändigheten av fredningen och i synnerhet det smala området mellan de två biotoperna i dalsänkan.

Enligt vad naturvårdsintendent Maija Häggblom erfar har inte nödvändigheten av fredningen eller den typen av synpunkter ens diskuterats med infrastrukturavdelningen eftersom nämnda avdelning inte har möjlighet till avgörande åsikter i den här typen av frågor. Det som betonades under samtalet med Simon Holmström var att det aktuella ärendet med anhållan om fredning av kärrobiotoperna kommer att handläggas som ett helt normalt fredningsärende oavsett vilka åsikter som infrastrukturavdelningen eventuellt skulle ha. Så har även skett och avgörandet vad gäller att inte freda har sin grund i de aktuella kärrobiotopernas beskaffenhet i sig.

Under diskussionen om väglinjer har senare diskussioner förts med infrastrukturavdelningen kring skyddsåtgärder med syfte att se till kärrobiotoperna inte ska komma till skada. De diskussionerna har dock inte haft någon som helst koppling till det aktuella ärendet, lika lite som själva arbetet med väglinjerna inte har någon ytterligare koppling till det aktuella ärendet med fredningen.

39 §. Beslutets innehåll

Yttrande: Ärendet handlar om ansökan om fredning av kärrobiotoper och medför inga direkta påföljder för sökanden. Det finns heller inga andra parter än sökanden som beslutet berör. Då det i beslutet anges att ansökan avslås bör det i sig vara tydligt att det är den aktuella ansökan om fredning som avslås, utan något ytterligare direkt påverkan på sökanden.

40 §. Motivering av beslut

Yttrande: Landskapsregeringen anser att beslutets motivering har med tillräcklig tydlighet framkommit av det aktuella beslutet.

33 §. Syn samt 34 §. Inspektion

Yttrande: Då en vägghållare har rätt att under planeringskedet utnyttja mark inom sådana områden där en ny vägsträckning planeras, har landskapsregeringen haft rätt att utföra olika typer av kartläggning i samband med arbetet med planering av en vägsträckning över Gripön och därmed har även representanter för olika intresseområden från landskapsregeringens olika avdelningar kunnat delta och göra bedömningar på plats. Miljöbyråns representant har deltagit under sådana tillfällen och har då redan i det sammanhanget kunnat bilda sig en egen uppfattning även om de aktuella kärrbiotoperna, likväl som andra viktiga förekomster inom området. Någon ytterligare syn eller inspektion har inte bedömts vara nödvändig i samband med avgörandet av sökandens anhållan om fredning då en tämligen god kunskap om de aktuella kärren och deras beskaffenhet redan fanns att tillgå.

Vad gäller diskussionen kring naturvårdslagens olika paragrafer bör poängteras att den viktigaste grunden för beslutet att inte freda de aktuella kärrbiotoperna är att det inte anses ändamålsenligt att freda dem, utifrån den faktiska beskaffenheten för de aktuella områdena. Mot den bakgrunden anser landskapsregeringen att det inte är motiverat med en fredning och att det skydd som naturvårdslagens 15 § och 16 § innebär, är tillräckligt för de här specifika biotoperna. Vilket enligt landskapsregeringens uppfattning också framkommer med tillräcklig tydlighet i beslutet.

Sammanfattning:

Landskapsregeringen anser att förfarandet vad gäller god förvaltnings sed och grunderna för det tagna beslutet är korrekta. De lagrum som har redovisats står som grund för beslutet. Landskapsregeringen anser således fortsättningsvis att ändringssökarnas yrkan bör förkastas.

Lantråd

Katrín Sjögren

Naturvårdsintendent

Maija Häggblom